

Obsah

<i>Preface</i>	7
ÚVOD: KRIZE TRADICE A MODERNY?	7
1. Krize cyrilometodějské tradice ve východní Evropě?	7
Dvojznačnost cyrilometodějské myšlenky, 7; Sv. Cyril a Metoděj a jednotná Evropa, 9; Liturgický kult a lidová úcta sv. Cyrila a Metoděje, 10; Význam sv. Cyrila a Metoděje pro dějiny a kulturu slovanských národů, 11; Cyrilometodějská tradice a ekumenické hnutí, 13	
2. Cyrilometodějská myšlenka a jednotná Evropa po roce 1989	14
Cyrilometodějská myšlenka jako idea programové citlivosti, 14; Nové úkoly cyrilometodějské tradice, 16	
3. Funkce cyrilometodějské tradice v české církvi a společnosti	18
Dějinně kulturní funkce cyrilometodějské tradice, 18; Význam cyrilometodějské tradice pro dnešní církev, 21; Cyrilometodějská tradice jako povolání, 23	
4. Krize kultury a střední a východní Evropa po roce 1989	24
a) <i>Pojem „krize“ a otázka definice krize moderní kultury</i>	24
Pojem „krize“ jako pojem všeobecný, 24; Pokusy popsat současnou kulturní krizi, 26	
b) <i>Kritický profil současné kultury a kulturní krize</i>	28
Pojem kultury, 28; Význam kulturní krize, 29	
c) <i>Pád komunismu a duchovní potřeby postkomunistické společnosti ve východní Evropě po roce 1989</i>	30
Povaha změn ve východní Evropě v roce 1989, 30; Duchovní požadavky v Evropě po roce 1989 - „nová evangelizace“, 31	

Kapitola I.

PANORÁMA KULTURNÍCH TENDENCÍ SOUČASNÉ ČESKÉ SPOLEČNOSTI	36
<i>1. Analýza kulturních tendencí v sedmdesátých a osmdesátých letech</i>	36
a) <i>Předběžné metodologické poznámky ke kulturní analýze</i>	36
Nutnost nové reflexe kulturních tendencí v české společnosti, 36; Vzájemná citlivost mezi teologií a kulturou, 37; Základní metodologické rysy kulturní analýzy, 38	
b) <i>Symbolický význam dějinných událostí před rokem 1989</i>	39
Období „normalizace“, 39; Hnutí „Charta 77“, 42; Velehradská pouť 1985, 43; Dvě slova, která změnila východní Evropu: „perestrojka“ a „glasnost“, 44	
c) <i>„Česká otázka“ a smysl dějin</i>	45
Zničení „pražského jara“, 45; Radikalita „české otázky“, 47; „Česká otázka“ je otázkou transcendentální, 48; „Česká otázka“ je otázkou morální, 49; Funkce „české otázky“ pro paměť národa, 50	
d) <i>Lidská svoboda projevená v politickém odporu a obraně lidské důstojnosti</i>	52
Mnohotvárnost výrazů svobody, 52; Etická dimenze lidské svobody, 54; Vize svobody, 55; Hodnota spontaneity a autenticity, 56	
e) <i>Solidarita otřesených</i>	58
Nezávislý duchovní, společenský a politický život, 58; Solidarita se světem a pro svět, 59	
f) <i>„Krise soudobé technické civilizace jako celku“ (V. Havel)</i>	61
Česká kultura a evropská civilizace v kontextu moderny, 61; Evropská zkušenost je zkušeností svobody, 62; Prvenství života jako absolutní hodnoty, 62	
<i>2. Analýza kulturních tendencí po roce 1989</i>	63
a) <i>Symbolismus historických událostí po roce 1989</i>	63
„Sametová revoluce“ roku 1989, 63; Ekonomická podoba společenské transformace, 64; Založení České republiky 1. 1. 1993, 65	
b) <i>Čechy a Morava v evropském kontextu a ve vyrovnání se s minulostí</i>	66

Otevřené otázky vlastní minulosti, 66; Uspořádávání minulých zkušeností, 67; Antinomické vnímání času, 68	
c) <i>Program sociální, politické a ekonomické transformace</i>	69
Charakter společenských změn, 69; Charakteristika reflexe společenských změn, 69	
d) <i>Otevřená a pluralistická společnost po roce 1989</i>	70
Diferenciace české společnosti po roce 1989, 70; Dialog s kulturním pluralismem, 71; Diskuse mezi „modernou“ a „postmodernou“, 72; „Postmoderna“ jako vnímání změn, 73; „Postmoderna“ jako poznání nového typu, 74	
3. Charakteristika teologické a duchovní reflexe českých autorů	75
a) <i>Všeobecné podmínky teologické reflexe českých autorů</i>	75
Teologická reflexe v ideologickém prostředí, 75; Pastorálně-teologická reflexe jako svědectví víře, 76	
b) <i>Základní charakteristiky teologické a spirituální reflexe od roku 1968</i>	77
Služba víře, 77; Služba církvi, 78; Služba národu, 78	
c) <i>Prostředí a orientace teologické reflexe</i>	80
Zkušenost místní církve v Čechách a na Moravě od roku 1968, 80; Fenomén „neveřejné církve“, 81; Duchovní tvářnost „skryté církve“, 82; Teologie rozumu a srdce, 84; Program „Desetiletí duchovní obnovy národa“, 85; „Pacem in Terris“, 86	

Kapitola II.

TEOLOGICKO-SPIRITUÁLNÍ ANALÝZA ANTINOMIE ČESKÉHO MYŠLENÍ	88
1. Metodologie teologicko-spirituální analýzy	89
Základní východiska k teologicko-spirituální analýzy, 89; Pojem „antinomie“, 91; Prostředí vztahů jako pole teologicko-spirituální analýzy, 92; Cíl teologicko-spirituální analýzy, 93	
2. Národní identita a univerzální povolání	94
Vzájemné působení kultury a ideologie, 94; Vnější podněty a vlastní dědictví, 95; Mentalita uzavřenosti a otevřenosti české kultury, 97; Jednota nové Evropy a myšlenka univerzálnosti a národa v české kultuře, 99; Národní identita a univerzální povolání, 101	

3. Dějiny a usmíření	103
Tradicionalistická a nonkonformní citlivost české tradice, 103; Modely a obrazy v evoluci českých dějin, 105; Fixace a destrukce národních mýtů, 107; Mezi fatalitou, kauzalitou a historickou svobodou, 108; Člověk před vlastními dějinami a člověk v dějinách, 110; Zraněná paměť a usmíření vztahů, 112	
4. Duchovní principy osoby a demokratická společnost	114
Ideologická a kulturní vize člověka, 114; Cesty antropologii k novému člověku, 115; Teologická charakteristika lidské svobody, 117; Cesta ke svobodné kreativitě v českém kulturním prostředí, 118; Společnost, nedostatek svobody a paralelní společnost, 119; Funkce svobody v osobních vztazích, 121	
5. Pravda života a autentický život	122
Žít v pravdě, 122; Pluralita českého myšlení a jednota života, 124; Poznání jako intuice, 125	
6. Naléhavost rozlišování	126
První rozlišování jako možnost svobodné volby, 126; Rozlišování jako cesta k takové lidské existenci, která má svoji osobní identitu, 126; Duchovní rozlišování, 129	

Kapitola III.

KULTURNÍ TENDENCE SOUČASNÉ ČESKÉ SPOLEČNOSTI A UČENÍ UNIVERZÁLNÍ CÍRKVE	131
1. Česká kultura a učitelský úřad univerzální církve	131
a) <i>Prameny</i>	131
b) <i>Charakteristika učitelského úřadu univerzální církve a česká kultura</i>	132
Magisterium jako svědectví božského a lidského života, 132; Česká kultura a svědectví univerzální církve, 133; Cyrilo-metodějská tradice jako klíč k četbě změn české kultury, 134; Jednotná Evropa a česká kultura v učitelském úřadě univerzální církve, 135	
2. Univerzální církev a česká místní církev společně ke třetímu tisíciletí	136

a) <i>Historické události v perspektivě příprav roku 2000</i>	136
b) <i>Identita univerzální a české místní církve a jejich vstup do třetího tisíciletí</i>	137
3. Kulturní identita Evropy a Čech v učení univerzální církve	142
a) <i>Nové postavení otázky po kulturní identitě a její základní charakteristika</i>	142
b) <i>Paměť, podstatná součást kulturní identity</i>	147
c) <i>Omezení a rizika kulturní identity Evropy a české společnosti</i>	151
4. Identita člověka v učení univerzální církve a pojetí člověka v české kultuře	154
a) <i>Člověka v české kultuře</i>	154
b) <i>Zkušenost svobody v české kultuře</i>	157
5. Duchovní identita a česká kultura	159
6. Duchovní rozlišování	161

Kapitola IV.

OBNOVA CYRILOMETODĚJSKÉ TRADICE A ČESKÁ KATOLICKÁ CÍRKEV	168
1. Cyrilometodějská církev v Čechách a na Moravě	168
a) <i>Teologická charakteristika pojmu „cyrilometodějská církev“</i>	168
Místní církev v Čechách a na Moravě, 168; Funkce cyrilometodějské tradice pro „novou evangelizaci“, 171	
b) <i>Spiritualita křesťanského východu a cyrilometodějská tradice</i>	173
Spiritualita slovanského křesťanského východu a „nová evangelizace“, 173; Cyrilometodějská církev a spiritualita slovanského křesťanského východu, 174; Cyrilometodějská tradice a duchovní dimenze kultury, 176	
c) <i>Teze o přínosu spirituality křesťanského slovanského východu k definování obnovy cyrilometodějské tradice pro dnešek a zítřek</i>	177
Teologický kontext obnovy cyrilometodějské tradice, 177; Specifikace obnovy cyrilometodějské tradice, 178; Obnova cyrilometodějské tradice jako obrácení, 179; Dimenze boho-lidské zkušenosti, 181; Duchovní dimenze obnovy, 184; Ekle-siologická dimenze, 185; Trinitární dimenze obnovy, 187;	

Eschatologický význam obnovy cyrilometodějské tradice, 189; Obnova cyrilometodějské tradice jako nová „eklesio- logická ikonografie“ české a moravské církve, 192; Teolo- gie obnovy cyrilometodějské a její aktuálnost pro současnou církve v Čechách a na Moravě, 193	
2. Tajemství „nové“ osoby	196
Osoba a osoby, 196	
a) <i>Božská láska, pramen zrození osoby</i>	197
Evangelium lásky, 197; Primát a centrální postavení osoby, 199; Společenství lásky, 201	
b) <i>Nositelem evangelia je lidská osoba ve své novosti</i>	204
Evangelizace jako komunikace nové antropologické struk- tury, 204; Postupné uvědomování si nové antropologické struktury jako pramen evangelizace, 206; Apoštol je oso- bou, která ukazuje cíl člověka, 210	
c) <i>Překonání zla a konkrétnost spásy</i>	211
Evangelizace jako zvěstování překonání zla, 211; Novost lidské osoby překonává hřích, 213; Novost lidské osoby překonává smrt, 216; Modlitba překonává antropologické antinomie, 219; Tvůrčí svoboda člověka, 221	
d) <i>Evangelizace a sociální dimenze lidské osoby</i>	224
Přítomnost Ducha a antinomie ve společnosti, 224; Přítom- nost Ducha a lásky vůči ostatním, 226; Duchovní princip osoby a politicko-společenské fenomény, 228; Směrem k uni- verzální společnosti, 230	
3. Paměť a „anamnesis“	232
a) <i>Evangelizace a lidské dějiny</i>	233
Oživující slovo v lidských dějinách, 233; Lidské dějiny se stávají dějinami lásky, 234	
b) <i>Odpuštění a zraněná paměť</i>	235
Zraněná paměť, 235; Odpuštění, přítomné v setkání s oži- vujícím Slovem, a uzdravení paměti, 236; Zraněná paměť, adresát evangelizace, 238; Anamnesis, komunikativní prin- cip víry, 240	
c) <i>Tradice a eschatologie</i>	242
Eschatologie jako způsob vidění, 243; Eschatologie jako zvěstování dovršeného světa, 244; Eschatologie jako antici- pace dovršeného života, 245	

4. Teologická dimenze kultury	245
a) <i>Teologická dimenze kultury</i>	246
Duch svatý v životě kultury, 246; Kosmická tvořivost, 247; Kultura a posvěcení činnosti člověka, 248; Kult a kultura, 250	
b) <i>Evangelizace a kultura</i>	252
Evangelizace a autonomie člověka, 252; Evangelizace a kultura jako komunikace, 253; Evangelizace jako inspirace kultury, 255	
c) <i>Kultura a láska</i>	256
Umění jako zvěstování evangelia, 256; Hodnověrnost umění a spirituality, 257; Umění jako forma zvěstování lásky a zvěstování lásky, 260	

Kapitola V.

PASTORAČNÍ DŮSLEDKY OBNOVY CÍRKVE V ČECHÁCH A NA MORAVĚ	263
Jediný pastorační princip je princip duchovní, 263	
1. <i>Základní pastorační postoje</i>	264
Mentalita pastýře je láska, 264; Církev je oním společenstvím, které je stále na cestě: Mentalita naděje, 266; Základní postojem vztahu je uznání druhého, jeho jinakosti: Mentalita pokory, 267; Vědomí poslání a nutnosti evangelizace se stále proměňuje ve vědomí toho, kdo posílá a ke komu jsme poslání - mentalita víry, 268; Podoba zvěstování stále tihne k tomu, aby přecházela z formy k života; evangelizace je nesena tvůrčí svobodou lásky, která nezná hranice, 269	
2. <i>Základní pastorační orientace</i>	271
Křesťanská iniciace a mystagógie, 271; <u>Duchovní otcovství a formace</u> , 273; Jednota života kultury a pastorační činnosti, 276; Obraz a teologický jazyk, 278; Kontemplace a praxe, 280	
ZÁVĚR	283
BIBLIOGRAFIE	286
REJSTŘÍK JMENNÝ	346
OBSAH	364